

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Lourdes, misericòrdia activa envers els pobres

«**E**l pelegrinatge és un signe peculiar en l'Any Sant, perquè és imatge del camí que cada persona realitza al llarg de la seva existència» (Papa Francesc).

La setmana que iniciem, del 23 al 26 de maig, tindrà lloc el pelegrinatge amb malalts a Lourdes de l'Hospitalitat diocesana d'Urgell. Serem uns 450 pelegrins i uns 90 malalts, en el 38è pelegrinatge, que cerca la protecció de **Maria, Mare de Misericòrdia**, en aquell lloc on Ella va voler mostrar la seva misericòrdia per la humanitat, i especialment per tots els qui sofreixen en el cos i en l'esperit.

És Any de Jubileu, i els qui visitarem Lourdes enguany farem major atenció a la Porta de la Misericòrdia, a la confessió dels pecats retornant a Déu, a la comunió i adoració eucarística i a deixar-nos guiar per Santa Bernadeta, «amb ella», i rere els seus passos, per viure l'Evangeli enmig de les nostres tasques quotidianes. Farem nostre el fet que la Verge Maria escollís una pobra i humil joveneta de l'Alt Pirineu, que patia en pròpia carn les marginacions socials, econòmiques i culturals que provocaven la industrialització i les «coses noves» del segle XIX, per tal de

fer-li conèixer, en la seva pròpia llengua occitana, «*que soy era Immaculada Councepciou*», i que volia atreure més i més cap al seu Fill tots els qui sofreixen.

Aquell missatge de misericòrdia continua viu, i continua atraient multituds de pelegrins, amb les nostres intencions i amb les nostres xacres i malalties. I Lourdes continua fent bé a tot aquell que s'hi acostava amb fe i devoció, perquè ens empeny a una «conversió de mirada» envers els pobres i les causes de les seves pobreses. Cal valorar molt tot l'esforç i l'entrega dels qui preparen els pelegrinatges, i dels que hi van com a infermeres, brancadiers, ajudants... Tot un esplet de voluntariat, que durant l'any continua també la seva tasca de servei i d'acompanyament, de vivència de les obres de misericòrdia. El pelegrinatge a Lourdes és especialment fecund quan un hi va amb els malalts, i es deixa atreure pel misteri redemptor del sofriment.

Són tants els moments intensos que s'hi viuen de pregària i de proximitat a la Verge Maria i al seu Fill, i són tantes les ocasions per viure el servei, l'amor, l'amistat i la festa! A Lourdes rebem l'efusió de l'Esperit que ens enforteix i que no deixa d'acompanyar-nos cap a «la veritat» revelada en el Crist. Veritat

sobre un mateix, veritat de la vida, del que té més valor, de l'únic necessari... I els malalts, especialment els nens, ens hi ajuden tant! Quantes coses canvien, quants problemes semblen insignificants, quanta vida i quanta gràcia hi ha amagada entre els qui sofreixen i que no deixen d'apropar-nos al Crist Viu entre nosaltres! Aquesta lliçó és la que tots ens podem endur de Lourdes: el valor únic i etern de l'amor! Déu és misericordiós, i especialment en aquest Any jubilar, volem ser «*miseri-cordiosos com el Pare*» (Lc 6,36). Estimar més. Oferir tot el que som, amb Maria, per fer-nos servents humils del Senyor. Treballar pel bé de tots els nostres germans que sofreixen, especialment els més oblidats. Creure més en el valor de la gràcia de Déu i en el valor de les coses gratuïtes que ens podem regalar els uns als altres, especialment pregària, companyia, amistat, suport en les adversitats, esperit d'abnegació en el servei i l'ajuda a tots els qui ens necessiten.

Que aquest missatge el sapiguem transmetre a les nostres parròquies i viles, i que es vagi encomanant a tota la nostra Església diocesana.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Jornada de Formació de Càritas Catalunya

El 30 d'abril més de 170 persones, treballadors i voluntaris de les deu Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya, van participar en una Jornada de Formació. Va ser la primera, en resposta a la petició de l'Assemblea de Càritas Catalunya de construir un espai de formació permanent. L'encarregada de fer-ho ha estat la Comissió de Voluntariat i Formació, que l'ha organitzada amb col·laboració amb les altres dues comissions, una dedicada a l'àmbit laboral i l'altra que treballa tots els aspectes del fet migratori. Després dels parlaments d'obertura, es van realitzar tallers per a treballar les àrees que actualment estan coordinades en comissions dins de Càritas Catalunya. La Presidenta Carme Borbonès, va encoratjar tothom, voluntaris i contractats, a seguir treballant pel bé de les persones.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (I)

La pau adquireix moltes formes i tipologies. Sant Agustí, en un conegut fragment de *La ciutat de Déu*, distingeix diferents formes. La seva filosofia va tenir una gran influència en el pensament occidental i ha arribat fins als nostres dies.

La pau, tal com ell la concep, és la tranquil·litat de l'ordre (*tranquillitas ordinis*) i l'ordre és la disposició en la qual cada cosa ocupa el seu lloc corresponent.¹

Escriu sant Agustí: «La pau del cos és l'ordre harmoniós de les seves parts. La pau de l'ànima irracional és l'ordenada quietud de les seves apetències. La pau de l'ànima racional és l'acord entre pensament i acció. La pau entre l'ànima i el cos és

l'ordre de la vida i la salut en l'ésser viu. La pau de l'home mortal amb Déu és l'obediència ben ordenada segons la fe sota la llei eterna. La pau entre els homes és la concòrdia ben ordenada. La pau domèstica és la concòrdia ben ordenada en el manar i obeir dels que conviuen junts. La pau d'una ciutat és la concòrdia ben ordenada en el govern i en l'obediència dels seus ciutadans. La pau de la ciutat celestial és la societat perfectament ordenada i perfectament harmoniosa en el gaudir de Déu i en el mutu goig amb Déu. La pau de totes les coses és la tranquil·litat en l'ordre. I l'ordre és la distribució dels éssers iguals i diversos, assignant-los a cadascun el seu lloc.»²

Si atenem a cadascuna de les frases que hi ha en el text precedent, és possible fer-se un quadre exhaustiu de les diverses formes de pau que existeixen.

També és veritat que, després de fer-lo, ens adonarem que la pau total, la plena pacificació del jo i del seu entorn és quelcom que no es pot aconseguir mai del tot, però que anhelem profundament.

¹ Cf., SANT AGUSTÍ, *De la ciutat de Déu*, 19, 13, PL 41, 460.

² *Ibidem*.

PALABRA Y VIDA

Lourdes, misericordia activa hacia los pobres

«**L**a peregrinación es un signo peculiar en el Año Santo, porque es imagen del camino que cada persona realiza a lo largo de su existencia» (Papa Francisco). La semana que iniciamos, del 23 al 26 de mayo, tendrá lugar la peregrinación con enfermos a Lourdes de la Hospitalidad diocesana de Urgell. Seremos unos 450 peregrinos y unos 90 enfermos, en la peregrinación número 38, que busca la protección de **María, Madre de misericordia**, en aquel lugar donde Ella quiso mostrar su misericordia para la humanidad, y especialmente para todos los que sufren en el cuerpo y en el espíritu.

Es Año de Jubileo, y quienes visitaremos Lourdes este año pondremos mayor atención en la Puerta de la Misericordia, en la confesión de los pecados retornando a Dios, en la comunión y adoración eucarística y en el dejarnos guiar por Santa Bernardita, «con ella», y tras sus pasos, para vivir el Evangelio en medio de nuestras tareas cotidianas. Acogemos el hecho de que la Virgen María escogiera a una pobre y humilde joven del Alto Pirineo, que sufría en carne propia las marginaciones sociales, económicas y culturales que provocaban la industrialización y las «cosas nuevas» del siglo XIX, a fin de darle a conocer, en su propia lengua occitana, «*que soy era Immaculada Councepciou*», y que quería atraer más y más hacia su Hijo a todos los que sufren.

Aquel mensaje de misericordia sigue vivo, y sigue atrayendo multitudes de peregrinos, con nuestras intenciones y con nuestros achaques y enfermedades. Y Lourdes sigue haciendo bien a todo aquel que se acerca con fe y devoción, porque nos impulsa a una «conversión de mirada» hacia los pobres y las causas de sus pobreza. Debemos valorar mucho todo el esfuerzo y la entrega de quienes preparan las peregrinaciones, y los que viajan como enfermeras, brancadiers, ayudantes... Una multitud de voluntarios, que durante el año continúa también su labor de servicio y de acompañamiento, de vivencia de las obras de misericordia. La peregrinación a Lourdes es especialmente fecunda cuando uno se une a los enfermos, y se deja atraer por el misterio redentor del sufrimiento.

¡Son tantos los momentos intensos que se viven de oración y de proximidad a la Virgen María y a su Hijo, y son tantas las ocasiones para vivir el servicio, el amor, la amistad y la fiesta! En Lourdes recibimos la efusión del Espíritu que nos fortalece y que no deja de acompañarnos hacia «la verdad» revelada en Cristo. Verdad sobre uno mismo, verdad de la vida, de lo que tiene más valor, de lo único necesario... Y los enfermos, especialmente los niños, ¡nos ayudan tanto! ¡Cuántas cosas cambian, cuántos problemas parecen insignificantes, cuánta vida y cuánta gracia hay escondida entre los que sufren y que no dejan de acercarnos a Cristo Vivo entre nosotros! Esta lección es la que todos nos podemos llevar de Lourdes: ¡el valor único y eterno del amor! Dios es misericordioso, y especialmente en este Año jubilar, queremos ser «*misericordiosos como el Padre*» (Lc 6,36). Amar más. Ofrecer todo lo que somos, con María, para hacernos siervos humildes del Señor. Trabajar por el bien de todos nuestros hermanos que sufren, especialmente por los más olvidados. Creer más en el valor de la gracia de Dios y en el valor de las cosas gratuitas que nos podemos regalar unos a otros, especialmente oración, compañía, amistad, apoyo en las adversidades, espíritu de abnegación en el servicio y la ayuda a todos los que nos necesitan.

Que este mensaje lo sepamos transmitir a nuestras parroquias y pueblos, y que se vaya contagiando a toda nuestra Iglesia diocesana.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

XVIII Trobada diocesana de Vida Consagrada de la Diòcesi

El Monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanés va acollir, el 30 d'abril, la XVIII Trobada diocesana de Vida Consagrada de la Diòcesi d'Urgell. Presidits per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Delegat de la Vida Consagrada de la Diòcesi d'Urgell, Mn. Jaume Vila, un gran grup de consagrats i consagrades de la Diòcesi es van reunir en aquesta celebració pasqual, joiosa i festiva, al Monestir de Santa Maria de Bellpuig.

L'Arquebisbe Joan-Enric i el Germà Superior de la Comunitat marista de les Avellanés, el Gmà. Isidor, van donar la benvinguda als assistents i van obrir la pregària de Laudes, que fou acompanyada per l'organista Gmà. Simeó Camprubí, amb un instrument recentment arribat a l'església del Monestir, d'estètica neobarroca i fabricat a Alsàcia, ofrena de les pensions militars dels Germans que havien servit durant la Primera Guerra Mundial. Els consagrats van fer una visita guiada al Monestir (en-

guany s'escauen els 850 anys de la fundació del Monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanés pels Comtes d'Urgell).

L'acte central de la jornada fou la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe i concelebrada per Mn. Jaume Vila, el P. Antoni Facerias S.F., i Mn. David Codina i molt participada per tots els consagrats i consagrades de les diverses famílies religioses presents a la Diòcesi. A la seva homilia, l'Arquebisbe donà gràcies pels carismes que l'Esperit del Crist Ressuscitat reparteix en la

seva Església, els animà a viure amb intensitat el carisma de la seva fundació ja que la suma de les consagracions i dels diversos carismes és una riquesa de l'Església que veu com a través dels consagrats i consagrades, el Senyor Jesús, continua parlant i acompanyant els homes i dones del nostre món. Mons. Vives volgué tenir unes paraules de reconeixement i suport pels Germans Maristes de les Escoles. La seva llarga i dilatada història de 200 anys al servei de l'educació dels infants i joves fa que moltes persones hagin rebut una educació i formació òptimes. Manifestà el reconeixement d'Urgell i dels consagrats de la Diòcesi per tota la gran obra educativa dels Germans Maristes, en aquests moments difícils de prova i purificació per a l'Institut religiós.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i justícia

Heus aquí una altra manera de fer justícia que la Bíblia ens presenta com l'autèntic camí a seguir.

Es tracta d'un procediment que evita el recurs al tribunal i preveu que la víctima s'adrexi directament al culpable per invitar-lo a convertir-se, ajudant-lo a comprendre que està fent mal, apel·lant la seva consciència. D'aquesta manera, finalment tornant enrere i reconeixent l'error propi, ell pot obrir-se al perdó que la part ofesa li està oferint. I això és bo: a continuació de la persuasió del que

és dolent, el cor s'obre al perdó que li és ofert. Aquesta és la manera de resoldre els conflictes dintre de les famílies, en les relacions entre els esposos o entre els pares i els fills, on el qui se sent ofès estima el culpable i desitja salvar la relació que l'uneix a l'altre.

Aquest és un camí difícil. Requereix que el qui ha patit el mal estigui disposat a perdonar i desitgi la salvació i el bé de qui l'ha ofès. Només així la justícia pot triomfar, perquè, si el culpable reconeix el mal que ha fet i deixa de fer-lo, això fa que el mal deixi d'e-

xistir, i que el qui era injust esdevingui just perquè ha estat perdonat i ajudat a retrobar el camí del bé. I aquí comença el perdó, la misericòrdia.

És així com Déu actua amb nosaltres, pecadors. El Senyor ens ofereix contínuament el seu perdó i ens ajuda a acollir-lo i a prendre consciència del nostre mal, per poder-nos-en alliberar. Perquè Déu no vol la nostra condemna, sinó la nostra salvació. Ell, el Senyor de la misericòrdia ens vol salvar a tots!

(Dimecres, 3 de febrer de 2016.)

El Concurs Bíblic, el certamen bíblic més important d'Europa

A Urgell hi participen 4.200 infants i joves d'arreu del Bisbat

El Concurs Bíblic de Catalunya és el certamen sobre la Bíblia més important d'Europa. Té moltes vessants i l'altíssima participació, 61.843 persones (de les que 4.195 són de la Diòcesi d'Urgell), en les cinc modalitats, fan que l'objectiu d'evangelitzar es compleixi amb escreix. El Concurs es va iniciar l'any 1986, amb una iniciativa de la Federació de Cristians de Catalunya i la subfederació «Grup Avant» de Terrassa. Per ell hi han passat més d'un milió dos-cents mil alumnes catalans, de més de 1.000 escoles públiques i privades.

Enguanys els premis del XXXI Concurs Bíblic es lliuren el dissabte 21 de maig. Una festa presidida per l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric, que acull a bona part dels guanyadors a la Casa del Bisbat d'Urgell. Els mestres i professors de religió acompanyen als alumnes premiats per recollir els llibres i material educatiu que formen part dels premis.

Els guanyadors del XXXI Concurs Bíblic Bàsic en la primera, segona i tercera categoria en individuals han estat l'Anna Farré, de l'escola L'Espígol de Tornabous; Marc Morales, de l'escola Santa Coloma de Ger; i Ainhoa Pitarch de l'Institut Almatà de Balaguer, i s'han atorgat sis accèssits. El Premi d'Educació Especial ha estat per a Nil López i Rafael Montserrat del Col·legi Maria Immaculada de Tremp. Els Premis a les Escoles han estat atorgats en primera, segona i tercera categoria a l'Escola La Salle de La Seu d'Urgell, l'Escola BAC de Cerdanya a Alp, i l'Institut Almatà de Balaguer. El Premi de Catequesi Parroquial ha correspost a la parròquia de Sant Esteve d'Andor-

ra la Vella, un clàssic en aquest premi, perquè l'ha rebut en diverses ocasions, i el Premi individual de Catequesi ha estat per Anna Planes de la parròquia de Santa Maria de Barbens. En l'edició del XVII Concurs de Dibuix, els premis individuals han estat per a Sergi Marcos, de l'Escola La Salle de La Seu d'Urgell, Ruth Pubill de l'escola Sant Jordi d'Oliana; en Catequesi per a Desiré Ximénez, de la parròquia de Santa Maria de Barbens i s'han donat quatre accèssits. Enguanys en el II Concurs Bíblic en categoria inicial han rebut premis la Júlia Aurora de l'escola Espígol-Zer Riu Ondara de Tornabous, la Carla Vilana de l'escola Miret i Sans d'Organyà i l'Ara Garanto de l'escola Salvador Espriu de Vallfogona de Balaguer. El col·legi Sagrada Família d'Escaldes-Engordany ha rebut el premi de reconeixement a la tasca de l'escola.

Després de trenta anys de treball i concursos, s'han donat premis a prop de 5.000 guanyadors. En cap altre lloc del món hi ha una experiència similar a la que vivim a Catalunya i a aquests 30 anys han demostrat

Concurs Bíblic, l'any 2015, a la Casa del Bisbat

que el Concurs és una eina evangelitzadora i formativa molt important. Molts infants, joves i adults han viscut des de ben petits el signe de l'Amor de Jesús. En els dies que vénen, entre el 23 i el 26 de maig, la Federació de Cristians de Catalunya presentarà el Concurs Bíblic al Sant Pa-

re Francesc i donar-lo a conèixer al món. S'inaugura una exposició al Vaticà que porta per títol «Amb Déu tot és possible», i es faran conferències. La Federació viu amb molta il·lusió aquesta presentació al Papa, per a què en sigui coneixedor i pugui proposar aquesta experiència al món.

AGENDA

- 22 de maig:**
—Confirmacions a Vilanova de l'Aguda, a les 10.30 h.
—Confirmacions a Guissona, a les 12 h.
- 23 de maig:**
—Pelegrinatge diocesà al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Fins al 26 de maig.
—Comença l'exposició del Concurs Bíblic al Vaticà. Pelegrinatge a Roma dels amics del Concurs Bíblic, fins al 26 de maig.
- 26 de maig.** Reunió a Madrid de Delegats de Pastoral Vocacional, fins al 28 de maig.
- 27 de maig.** Jocs Florals de l'escola Sant Ermengol, al Santuari de Meritxell.
- 28 de maig.** Trobada esportiva de Residències a la Llar de Sant Josep. Durant tot el dissabte, a partir de les 10 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Desideri, bisbe i màrtir; sant Joan Bta. de Rossi, prevere fundador.

24. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena

de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / Sl 99 / Mc 10,46-52]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

27. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26]. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans

monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1C 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Just (s. vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant

Miniatura de la Santíssima Trinitat extreta de llibre de *Les grans hores d'Anna de Bretanya (1503-1508)*. Biblioteca Nacional de França

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeïx les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, / perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 8,22-31)

Así dice la sabiduría de Dios:

«El Señor me estableció al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de comenzar la tierra. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Todavía no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe. Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba el cielo en la altura, y fijaba las fuentes abismales. Cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como aprendiz, yo era su encanto cotidiano, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, gozaba con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, dueño nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Quando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado, / ¿qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para darle poder? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. R.

Todo lo sometiste bajo sus pies: / rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de San Pablo a los cristianos de Roma (Rm 5,1-5)

Hermanos y hermanas:

Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos, y nos gloriamos apoyados en la esperanza de la gloria de los hijos de Dios. Más aún, hasta nos gloriamos en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce constancia; la constancia, virtud probada; la virtud, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas que me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues lo que hable no será suyo: hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de mí lo que os irá comunicando. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que tomará de lo mío y os lo anunciará.»

La identitat profunda d'un altre només la puc conèixer acostant-me a ell i tractant-lo de prop.

«Qui és Déu?» és pregunta a la qual mai podré respondre bé situant-me fora dels seus camins.

«Per la raó natural, l'home pot conèixer Déu amb certesa a partir de les seves obres» (CCE 50).

Però hi ha diferència abismal entre l'esforç de l'home per arribar a Déu amb la llum de la raó i el do que Déu ens fa revelant-se Ell mateix.

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1) que és veritablement la Saviesa de Déu.

Per Ell la fe ens ha donat entrada en la gràcia d'esperar la glòria de Déu, amb la certesa de què l'esperança no pot defraudar ningú després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Necessitem la llum de l'Esperit que guiarà cap al coneixement de la veritat sencera i sense el qual la Revelació seria una càrrega massa pesada.

En Déu la comunió de missatge està garantida. L'Esperit no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu, proclama Jesús.

El misteri de la Stma. Trinitat porta la grandesa del Déu-tal-com-és, més enllà de si cap o no cap dins el nostre cap. Porta també el misteri d'amor del Déu únic que viu la diversitat de tres Persones en la més perfecta unitat d'amor: d'amor entre el Pare que ho posa tot a les mans del Fill (Jn 13,3) i el Fill que no pot fer res pel seu compte fora d'allò que veu fer al Pare (Jn 5,19).

Misteri de unió entre tots tres: l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu us farà recordar tot el que Jo —Jesús— us he dit i ensenyat (Jn 14,26).

La Santíssima Trinitat és l'origen, la icona i la meta de l'existència cristiana.

Mn. José Luis Arín